

Kann tingið ikki koma okkum Vágarbeiðarum til hjálpar?

Tað kann, um allir arbeiðarar í Vágoyinni og kring Føroyar velja javnaðarmenn tann 24. aug.

Ongastaðni í Føroyum er arbeiðsmaðurin so tryktur í lön sum her í Vágoyinni, hvar ið fólkaflokkskeypmenn við Daniel Niclasen á odda við øllum snildum hava fingið hildið okkum arbeiðsmenn í Vágoyinni eina krónu lægri í tímansløn enn aðrastaðni.

Lønin her í dag er bara 160 oyru um tíman, meðan tímanslønin á t. d. Tvøroyri er 265 oyru og 255 oyru.

Kammuráttar kring Føroya land.

Hetta er ein so himmalrópandi orættur imóti okkum arbeiðsmönnum, at eg sum arbeiðari á Vágoyinni loyvi mær at biðja allar Føroya arbeiðarar saman við arbeiðsmönnum í Vágoyinni hin 24. august at velja javnaðarmenn á ting, so teir kunnu fáa meirlutan og harvið fáa høvi til við lög at geva okkum Vágamönnum sama lønverðt sum hinum arbeiðsmönnum í Føroyum.

Arbeiðsmaður.

SVØVNSKARVARNIR

Vit hava fingið hesa sakligu grein frá formanninum í arbeiðsmannafelaginum »Roynð« í Hvalbæ.

Í »Dagblaðnum« hevur í seinastuni ein »Hvalbingur« verið frammi við greinum, ið ikki kasta glamu yvir okkum Hvalbingar.

Mær fýsir tí illa at sita tigandi. Kann beinleiðis ikki lata vera at taka til mótmælis móti hesum bygdamanni mínum.

Hann sigur, at Hvalbingar hava ligið í dvala, eru ikki vaknaðir — nú fyrstani skulu teir vera farnir at rúmsast við.

Og, heldur hann: tá ið teir 5 menn, ið valdu javnaðarmenn við seinasta fólkatingsval, ikki eru javnaðarmenn meiri, tá fyrstani eru Hvalbingar heilt vaknaðir.

Kann ein maður geva sínum bygdamönnum verri og skammiligari skoðsmál?

Sum Hvalbingur tori eg at siga at mínir bygdamenn ongatið og ongastaðni hava borið seg so at millum manna, at teir hava fortjent orðið svøvnskarvar. Uttan at skammrósa teimum hugsí eg, at eg kann siga, at teir bæði viðvikjandi skrivikynstri og aðrari mentan og arbeiði á sjógvi og landi hava verið fullvaknir og kunnað talst sum rættir menn millum aðrar rættar Føroyingar.

»Hvalbingur« ber ótekk til P. M. Dam sum umboðsmann fyri Hvalbær sókn.

Hetta skuidi hann latið verið við.

Eg kenni meg vísan í, at Hvalbingum fellir hetta eins illa fyri bróstið og hansara vannvirðing av teimum sum teir skulu hava verið og sum teir fyri ein part enn skulu verða vorðnir. Ti Hvalbingar hvørki vilja ella við nakrari grund kunna kasta P. M. Dam fyri, at hann ikki av øllum alvi hevur roynt at virka fyri teir, teirra bygð og sókn. Prógvini fyri, at so er, eru eyðsýnlig. Stórir »bevillingar« eru í Dams lögtingsmannatið fallnir Hvalbær sókn í lut. Mær tørvar bara at visa á Býargarð, lendingina í Nesí, Hvalbæreiði, vegirnir inni í bygðini — og ikki at gloyma Hvalbær-Tvøroyravegin — lendingina — í Sandvík og vegirnar har.

Hesar játtanir eru ein verunleiki.

Og so góðir menn eru Hvalbingar, at teir sum sagt ikki vilja fjala gott arbeiði, sum er gjørt fyri teir, og enn og minni kasta skarn á tað.

Sum ein millum teir Hvalbingar, sum hava haft at gera við kolaseluna og kolamálið í síni heild í Hvalbæ kann eg ikki lata vera við at visa aftur ótekkina, ið mín bygdamaður gevur P. M. Dam fyri hansara starv fyri Hvalbingar í hesum máli.

Eg kann vátta, at P. M. Dam ikki hevur staðið afturlagari enn nakar í at vera okkum til hjálpar at fáa kolaseluna og kolagrevsturin at ganga so væl og lønandi, sum víðurskiftini á nakran hátt loyva.

Kann soleiðis nevast, at vit hava fingið:

12000 kr. til 3 % rentu í lán til at keypa ein bil,

18000 » til 4 % rentu til driftspening,

12000 » til driftspening, standa tókar at nýta,

10000 » sum studning til at spreingja stein við í kolaminuni.

52000 kr. eru so statt veittar kola-

Svimjibragd.

HANNA SMITH sjúkrasystranæmingur í Vági gjørdi friggjadagin tað bragd at svimja frá Eystnesi til Havnar sporlið (7000 m) í 2 tímar 50 minuttir.

Hon steig á land aftur væl hýrd og gongufús sum um einki hevði staðið á henni.

VIT ARBEIÐSMENN EIGA IKKI AT SLEPPA FÓLKAFLOKKSMONNUM OG SAMBANDSMONNUM FRAMVEGIS AT SKERJA OKKARA TÍMAMSLØN VIÐ 60 OYRUM.

Eg las við athuga tað, ið blaðið næstseinast skrivaði um arbeiðsmanna- og fiskimanna lønviðurskifti á tingi.

Hesa grein vóni eg, at hvør arbeiðsmaður og fiskimaður hevur lisið við umhugsan.

Tað er jú aðalstriðið hjá okkum arbeiðs- og fiskimönnum at fáa okkara lønir á hædd við tíðina, t. v. s. at vera samsvarandi við kostnaðin av at liva hampuliga.

Og okkara krav til lívið kann av sonnum sigast at hava ligið á lægsta markinum av tí, ið eitt menniskja kann noyðast við.

Athugaligt, at javnaðarmenn hava fingið samtykt á tingi eina áðan av, at arbeiðsmenn ikki eru komnir á mál í teirra lönkrøvum. Men so skuldu so sanniliga somu menn, sum hava gingið við til at sagt hetta eisini ikki latið lønirnar fyri almenn arbeiði sum vega- og havna- og lendingaarbeiði ligið so langt niðan fyri meðallønina innan fyri Føroya arbeiðarafelag.

Er tað nøkur meining í, at teir sambandsmenn og fólkaflokksmenn,

sakini í Hvalbæ, deils sum biligt lán og deils sum beinleiðis studningur uppá 2000 kr. til avskrivning av bilalánum. Harafrat hava vit fingið skipað tað soleiðis, at tær eftirverandi 10.000 kr. av bilalánum koma at standa rentufriar.

Hvi vera so ómannsligir ikki at vilja viðganga henda verunleika og takka fyri hjálpin, ið verður veitt einum?

Eg vil nýta høvi til í heila takið at takka tingmonnum fyri tað beinasemi og ta vælvið, ið teir hava sýnt kolamálinum í Hvalbæ, og vóni eg, at tingið í hesum máli í framtíðini vil roynast okkum eins væl og tað hevur gjørt higartil.

HVALBÆ, tann 27/7-1943.

Niclas Jensen.

sum ætlandi hava tikið undir við javnaðarmönnum at úttala, at arbeiðararnir liggja ov lágt í lønum, at teir so skulu **tella** javnaðarmanna uppskotið um, at almenn arbeiði skulu »kalkulerast« út frá eini grundløn, sum svarar til meðalgrundlønina innan fyri Føroya arbeiðarafelag.

Tann tvískinngur í stóðuni, sum her kemur til sjóndar hjá fólkaflokkinum og sambandinum, og sum í dag kostar arbeiðsmönnum um kring Føroyar 60 oyru um tíman eiga allir arbeiðsmenn at minnast hin 24. august í ár.

Eingin arbeiðari eigur at leggja sína stemmu til at geva hesum afturhaldsflokkum valdið á tingi.

Tann arbeiðari, ið ger tað, skal vita, at hann svikur sín statt og arbeiðaranna stríð fyri betri lønarviðurskiftum.

Vegarbeiðari

Tíðindi.

Ólavsekuitróttarkappingin.

Føroyingar vunnu Bretar í tog-togan.

Kappríðingin: Av monnum vunnu hestarnir hjá Peter S. Hansen, Leif Mohr, Havn, og Johan Joensen, Kvívík, ið vóru atvikavist nr. 1, 2 og 3 og vóru ridnir av Thomas Rubeksen, Meinhard Hansen og Johan Joensen. Av smádreingjunum vann Lütze Lützen á Lützens hesti og av gentunum vann Gydny Patursson á Eivind Evensens hesti.

Í kappríðri vunnu »Havfrugvin« (kvinnur flugu steyp) Vestmanna, »Sudurflugurin« Tvøroyri, við Kvívíkingum (nýtt 10-mannafar), »Svanurin«, (gamalt 10-mannafar, fekk steyp) Vági, »Hvalurin« (8-mannafar) Vági, »Tavurin« (6-mannafar) Nólsoy, »Finnurin«, (4-mannafar) Hestoy, »Havgásin« (4-mannafar við dreingjum).